

En af konklusionerne var, at det ville være ønskeligt, om medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at kommunikationen i deres 112-centre i det mindste kan ske på Unionens 11 officielle sprog. De forslag, som blev fremsat, for at opfylde dette krav, strækker sig fra en kommerciel oversættelsestjeneste til automatisk oversættelse.

Under en drøftelse den 8.-9. marts 2002 i den svenske by Rosersberg om en mere effektiv reaktion på nødopkald kom Lars Hedström, leder af det svenske Rådningssverket, ligeledes ind på sprogaspektet i forbindelse med 112-nummeret. Etableringen af et net af nationale opkaldscentre og en kontaktcentral i hver medlemsstat, som er i stand til at yde passende hjælp, var kun en af de mulige løsninger på sprogproblemet.

Erkender Kommissionen, at der i forbindelse med opkald til det europæiske nummer 112 er tale om et sprogproblem, og at dette sprogproblem kan medvirke til, at der i nødstilfælde går kostbar tid tabt? I bekræftende fald vil den søge at finde frem til løsninger — og på hvilken måde — således at 112-centralerne kan besvare opkald på mindst 11 af EU's officielle sprog? I benægtende fald, hvorfor ikke?

(¹) EFT C 172 E af 18.7.2002, s. 164.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(14. november 2002)

Kommissionen har tidligere i sit svar på det ærede medlems forespørgsel 0176/02 oplyst, at operatørerne svarede på det eller de officielle sprog i deres eget land, samt også på engelsk i praktisk taget i alle medlemsstaterne.

Kommissionen er naturligvis positivt indstillet over for udvikling af sproglige kvalifikationer hos operatørerne i forbindelse med nummer 112, og er sig bevidst, at manglende sprogkundskaber i visse tilfælde kan få negative følger for hjælpens hurtighed og kvalitet. Dog skønner Kommissionen, at den uddannelse, der kræves for disse operatører for at sikre svar på samtlige elleve officielle sprog i Unionen, ville blive uforholdsmæssigt dyrt i forhold til det opnåede resultat. I praksis vil det afgjort være ønskværdigt, at operatørerne udvikler en færdighed i de mest udbredte sprog i Unionens ud over engelsk. Det er væsentligt, at operatøren befinder sig i nærheden af det punkt, hvorfra nødopkaldet til nummer 112 hidrører, for at kunne give et fyldestgørende og hurtigt svar på anmodningen om bistand, hvilket nødvendigvis begrænser mulighederne for en centralisering af opkaldene, for eksempel på nationalt plan.

Kommissionen er i øvrigt ikke overbevist om, at et automatisk telefonsvaresystem er gavnlig af to grunde. For det første garanterer den nuværende teknologiske udvikling ikke et pålideligt og hurtigt svar; talegenkendelsessystemer er f.eks. langt fra tilstrækkeligt udviklet til, at overtage operatørens rolle. For det andet spiller den menneskelige operatør for Kommissionen at se en central rolle; enhver, der foretager opkald til nummer 112, vil foretrække at henvende sig til et menneske og ikke til en maskine, navnlig i nødhjælpssituationer, der netop kendetegner opkaldene til nummer 112.

(2003/C 222 E/020)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2797/02 af Caroline Lucas (Verts/ALE) til Kommissionen

(7. oktober 2002)

Om: Lavfrekvensaktiv sonar

I forlængelse af Kommissionens svar på mit tidligere spørgsmål E-2442/01 (¹): I Atlanterhavet, herunder området nær Azorerne kyst inden for portugisisk territorialfarvand, anvender den amerikanske marine lavfrekvensaktive sonarer (LFA-sonarer) til videnskabelige, kommercielle og militære formål. Brugen af lavfrekvensaktive sonarer kan have en yderst skadelig virkning på hvaler og delfiner, der lever i portugisisk territorialfarvand. Af denne grund er Portugal forpligtet til at iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at undgå forsætlig forstyrrelse af hvalarter, og beskyttelsen heraf er udtrykkeligt fastsat i Rådets direktiv 92/43/EØF (²). Der er i øvrigt tegn på, at lignende lavfrekvensaktive sonarsystemer er ved at blive udviklet i Frankrig, Tyskland, Nederlandene, Det Forende Kongerige og af NATO.

Agter Kommissionen på baggrund heraf at rejse dette spørgsmål over for den amerikanske regering?

Har Kommissionen til hensigt at gøre den portugisiske regering opmærksom på dennes forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/43?

Er Kommissionen bekendt med, om lignende projekter er ved at blive udviklet i medlemsstaterne eller af NATO?

(¹) EFT C 81 E af 4.4.2002, s. 177.

(²) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(29. november 2002)

Alle hvalarter er strengt beskyttet af Rådets direktiv 92/43/EØF (habitat-direktivet) (¹), der pålægger medlemsstaterne at træffe foranstaltninger med henblik på at undgå forsætlig forstyrrelse af disse arter.

De lavfrekvensaktive sonarer (LFAS) udsender kraftige, lavfrekvente lydsignaler. Der består en meget alvorlig mistanke om, at denne type lydsignaler virker forstyrrende på hvalerne, men omfanget af disse virkninger skal først undersøges nærmere.

Kommissionen mener, at anvendelsen af denne form for teknologi må ske med varsomhed, for at der kan tages hensyn til de potentielle virkninger på hvalerne. I øvrigt gælder bestemmelserne i Rådets direktiv 92/43/EØF om beskyttelse af hvaler fuldt ud i medlemsstaternes territorialfarvande samt i farvandene i den eksklusive økonomiske zone, såfremt den pågældende medlemsstat her udøver sine suveræne rettigheder. Kommissionen har gentagne gange erindret medlemsstaterne om dette.

Til dato har hovedparten af de oplysninger om denne type sonar, som Kommissionen har modtaget, haft deres udspring i sammenfald af militære aktiviteter og strandning af hvaler.

Selv om fællesskabslovgivningen ikke forpligter medlemsstaterne til at indgive oplysninger om disse aktiviteter, bortset fra helt specifikke tilfælde som f.eks. ved fravigelser eller klager, vil Kommissionen dog opføre punktet på dagsordenen for det kommende møde i »Habitatudvalget« den 20. november 2002 for at få mere udførlige oplysninger fra myndighederne i de lande, hvor sådanne begivenheder mest sandsynligt finder sted.

Kommissionen agter ikke på indeværende tidspunkt at tage dette spørgsmål op inden for rammerne af forbindelserne med USA.

(¹) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992), ændret ved tiltrædelsesakten for Østrig, Finland og Sverige (EFT L 1 af 1.1.1995).

(2003/C 222 E/021)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2806/02

af Jules Maaten (ELDR) til Kommissionen

(30. september 2002)

Om: Meddelelser fra Kommissionen af 24. september 2002 om en lempelse i forbindelse med mindskelse af budgetunderskud i lande i euroområdet

1. Hvorledes er meddelelsen fra Kommissionen af 24. september 2002 om en lempelse i forbindelse med mindskelse af budgetunderskud i overensstemmelse med den anden meddelelse fra samme dag om, at der ikke vil blive rørt ved stabilitetspagten? Er Kommissionen endvidere klar over, at den med denne holdning handler imod ånden i stabilitetspagten, og at dette følgelig kan have skadelig indvirkning på den i forvejen lave tillid hos forbrugerne?